Ετος 2ον (Ιδρύθη τῷ 1915)—Αριθμ. 433 ΜΥΤΙΛΗΝΗ Πέμπτη 5 Οκτωβρίου 1917 Υπέρ τον φύλλον λεπτὰ 10

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ετησία. Καθ' ὅλον τὸ Κράτος δρχ. 20. Εξάμηνος » » Φ. Χ. 25 ἀναλόγως

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Διευθυντοῦ θεωρεῖται ἄκυρος.

Διὰ πᾶν ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἔριμε ἰδα ἀπευθυντέον ἀλοκλε σιακῶς εἰς τὴν Διεύθυνσιν.

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα: Οδὸς Αγίου Συμεών.

ΤΗΛΕΓΡΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: «ΚΗΡΥΞ» — ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΚΗΡΥΞ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ — Δ. Κ. ΣΜΥΡΝΑΙΟΣ — ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΞ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΔΙΚΗΣ

Προδικαστικὴ ἐπικρατεῖ ἀπό τινος κίνησις ἐν Αθήναις.

Κοινοβουλευτικαὶ ἐπιτροπαὶ προανακρίνουν ὑποδίκους ἐνόχους ὑπουργοὺς καὶ ἄλλα ὑποκείμενα τῆς σπείρας τῶν ἀντεθνικῶν, ὅσοι θὰ παρελάσουν ὁσονούπω πρὸ τοῦ ἐκτάκτου Δικαστηρίου.

Δὲν παρέρχεται ἡμέρα, χωρὶς νέα νὰ ἀποκαλυφθῶσιν αἴσχη· δὲν παρέρχεται ἡμέρα, χωρὶς ἡ ἀγανάκτησις τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ νὰ φθάσῃ εἰς τὰ ἄκρα.

Η μὲ τὸν διαβήτην μεμετρημένη αὕτη ἔνοχος ἐργασία τῶν προδοτῶν μαρτυρεῖ ἐσχάτην διαστρέβλωσιν νοῦ καὶ καρδίας ἀνθρώπων, λογιζομένων μὲν Ελλήνων, πράγματι δὲ οὐτιδανῶν ὄντων.

Εφονται καὶ ἄλλοι πολλοί, τῶν ὁποίων θὰ ἔλθῃ συντόμως ἡ σειρά.

Υπὸ ἄλλων ἐπιτροπῶν ἀνακρίνονται ἀνάξιοι τοῦ Υψίστου λειτουργοί, οἵτινες, αὐτὸν ἐπιλαθόμενοι, ἐδούλευσαν τῷ Μαμμωνᾷ. Ηδη καὶ ἤρξατο ἡ δίκη τοῦ τέως μητροπολίτου Αθηνῶν Θεοκλήτου.

Εφημεριδογράφοι, χρεωκόποι τῆς ἐθνικῆς τιμῆς, ἐπιβαρύναντες ἑαυτοὺς καὶ διὰ πλαστογραφίας, ἐπροσωποκρατήθησαν διὰ τὰ περαιτέρω, μέλλοντες νὰ δικασθῶσι τώρα μὲν ὡς πλαστογράφοι, νὰ ὑποστῶσι δὲ κατόπιν καὶ δίκην ἐπὶ συμπροδοσίᾳ.

Ανάλογον συμβήσεται κατ' αὐτὸς καὶ κατὰ πέντε κατονομαζομένων βουλευτῶν τῆς σκολιᾶς μερίδος, φωραθέντων καὶ τώρα ἀκόμη, ὡς ὑπονομευτῶν τοῦ καθεστῶτος.

Οταν ζητηθῇ ἡ ἄδεια τῆς Βουλῆς πρὸς ἄρσιν τῆς σκεπούσης τὸν βουλευτὴν ἀσυλίας, ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σφαιριδίων θὰ καταφανῇ πόσοι στέργουν τὴν δικαστικὴν τῶν ἐγκαλουμένων βουλευτῶν καταδίωξιν, καὶ πόσοι ἀποστέργουν αὐτήν. Καὶ τότε πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ ὁποῖοί τινες οὗτοι καὶ τὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς δέον γενέσθαι. Διότι ἡ ἀποδοκιμασία τυχὸν τοῦ ἐπαπειλουμένου μέτρου ἐπιμαρτυρεῖ ἐπιδοκιμασίαν τῶν ἐκνόμων ἐνεργειῶν τὰς ὁποίας ὁ νόμος καταδιώκει.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω προκαταρκτικὰ μέτρα κατὰ τῆς πολυμόρφου καὶ πολυσυνθέτου ταύτης τῶν προδοτῶν ἐργασίας δευτερεύουσαν ἔχουν ὡς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν σημασίαν.

Ο ἑλληνικὸς λαὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν δίκην.

Τὴν ὀνομένει ἀναγωνίως. Μᾶλλον εἰπεῖν ἀνομένει ἀναγωνίως αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου. Τὴν θέλει τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπ' ἴσης ἔκτακτον κατ' αὐστηρότητα, ὡς ἔκτακτον θὰ εἶναι καὶ τὸ Δικαστήριον. Αλλως πρὸς τὶ νὰ μὴ ἐκδικασθῇ ἡ μυσαρὰ αὕτη ὑπόθεσις ὑπὸ τῶν συνηθῶν ποινικῶν Δικαστηρίων;

Εκ τῆς ζητουμένης ταύτης αὐστηρότητος ἐξαρτᾶται ἡ περαιτέρω ἀσφάλεια ἡμῶν. Οσα ἐπὶ ἐθνικῇ ζημίᾳ κατώρθωσαν οἱ ἐξωτερικοὶ τῆς φυλῆς ἐχθροί, οὐδέποτε θὰ τὰ ἐπετύγχανον ἄνευ τᾶς στυγερᾶς συμπράξεως τῶν ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν.

Πρῶτος τούτων φαινομενικῶς ἐφέρετο ὁ ἔκπτωτος βασιλεύς. Ομως καθ' ἡμᾶς πρῶτοι εἶναι οἱ Ελληνες ἐκεῖνοι καὶ οἱ ὡς Ελληνες ἐκλαμβανόμενοι, οἱ γενόμενοι ἐπὶ αναμολογήτοις σκοποῖς οὐτιδανᾷ ὄργανα ἀνθρώπου, τόσον, οὐκτρῶς παραμνησθέντος, τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἕλληνος βασιλέως.

Διὰ τοῦτο ἡμεῖς ὀλίγον προσέχομεν, ἂν διὰ τῆς φυγῆς φαίνεται οὗτος σώζων τὴν κεφαλήν του. Αὐτὸς ἀπεδείχθη ἕνας ξένος ὡς πρὸς τὴν Ελληνικὴν φυλήν. Ημεῖς θέλομεν νὰ πέσωσιν αἱ κεφαλαὶ τῶν Ψευδελλήνων τούτων· ἂν μή τι δι' ἄλλο, διὰ τὴν ἀπάτην ὅμως, εἰς ἣν μᾶς ἐκράτουν, τὸ νὰ τοὺς θεωρῶμεν ὡς Ελληνας. Τῶν ἀνθρώπων τούτων τὰ τέλη τῆς ζωῆς οὔτε χριστιανικὰ ὑπῆρξαν, οὔτε ἑλληνικὰ· ἀλλὰ καὶ οὔτε ἀνεπαίσχυντα.

Αν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀχαρακτήριστοι, ὅσοι κατεδέχθησαν νὰ θυσιάσωσι τὰ τιμαλφέστατα τοῦ ἔθνους των συμφέροντα εἰς τὰς ὀρέξεις ἀναξίου βασιλέως, ἦσαν ἀκραιφνεῖς Ελληνες, ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα των πλέον τοῦ ἐνόχου ἐκείνου βασιλέως καὶ ἔχοντες ὕπατον καθῆκον τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἑλληνικῆς Πατρίδος, σήμερον δὲν θὰ ἦτο εἰς χεῖρας τῶν θανασίμων ἐχθρῶν μας τὸ Ρουμελ καὶ ἡ ἀνατολικὴ Μακεδονία, καὶ τόσοι ἄλλοι ἱδρῶτες τοῦ Ελληνικοῦ λαοῦ.

Εὰν ἐπὶ τέλους ἕνας, ξένος μὲν λόγῳ καταγωγῆς, Ελλην δὲ ἐκ γεννήσεως καὶ ἀνατροφῆς, ἐστοχάσθη ὅτι ἠδύνατο αὐτὸς τόσον ἐνόχως νὰ τοῖς τὰ παραδώσῃ, ὠθούμενος καὶ οὗτος, ὡς ἐκεῖνοι, ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ καὶ ἀσβέστου μίσους των κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν ἔπρεπεν αὐτοί, δὲν ὤφειλον αὐτοὶ νὰ ποσυπογράψωσι τὴν βασιλικὴν τούτων (ἀνάγνωθι προδοτικὴν) διάθεσιν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ αἱματοκυλιώμεθα σήμερον πρὸς νέον ἀνάκτησιν. Καὶ ὅμως ἰδίαις χερσὶ, τὰ παρέδωκαν, ἐκ τῶν προτέρων γνωρίζοντες (τοὐλάχιστον ὑφείλοντες νὰ τὸ γνωρίζωσιν) ὅτι οὐδέποτε θὰ τὰ ἐπέστρεφον ἄνευ νέου καταναγκασμοῦ.

Δι' ὅλα ταῦτα ὁ νόμος πρέπει νὰ φανῇ ἀμείλικτος. Δέον ἡ ἐσχάτη τῶν ποινῶν νὰ περιδιαβάσῃ ἀπὸ κεφαλῆς εἰς κεφαλήν· δέον νὰ πλήξῃ ἀνενδοιάστως καὶ τοῦτον καὶ ἐκεῖνον, ὑπὸ οἱονδήποτε ἔνδυμα, ὑπὸ οἱανδήποτε στολὴν καὶ ἂν καλύπτεται. Καὶ ἂς ἀφεθῇ κατὰ μέρος ὁ ἐπίορκος καὶ ἀρνησίπατρις πάλμυς, διότι ἐπὶ τέλους πατρίς του ὑπῆρξεν ἡ Ελλάς, εἰς τὰς τύφεις τῆς συνειδήσεώς του. Αν ἔχει πράγματι τοιαύτην.

Τότε μόνον ἱκανοποιεῖται πως τὸ Εθνος. Αλλὰ καὶ τότε μόνον σώζεται.

Εν Πλωμαρίῳ

ΖΑΝΟΣ ΓΡ. ΒΑΣΙΛΑΓΟΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΟΔΙΓΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

Κατ' ἀρχὴν γενικῶς ἀναγνωριζόταν ἤδη, ὁ πόλεμος ἐπέδρασεν οὐσιωδῶς ἐπὶ [illegible] κοινωνίας ἐν ἔθνει τῶν χωρῶν, ἐμπολέμων καὶ οὐδετέρων. Ο κοινωνιολόγος Ιβρμένος Λέβυ ἐν παρ[illegible] ἐξαίρει τὴν ἐπίδρασιν ταύτην πρὸ ἐπίδρασιν ἰσχυρᾶς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως ἐπὶ μορίων ὕλης. Αλλ' ἂν ἡ κρίσις τῶν ἀττικῶν πολιτικῶν κομμάτων εἶνε φανερὰ καὶ ἀναντίρρητος, φαίνεται ὅτι τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα ὑπέστησαν ἀλλοίαν ἀποσύνθεσιν, ἡ ὁποία καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν παρουσιάζεται εἰς τὸ φανερὸν ὑπάρχει ὅμως εἰς τὰ σπλάγχνα των, βαθεῖα καὶ ἀθεράπευτος.

Η ἀλήθεια εἶνε ὅτι χάριν τῶν πολιτικῶν σκοπῶν, οἱ σοσιαλισταὶ τῶν διαφόρων χωρῶν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμουν κοινωνικὰς ὑποχωρήσεις, συμβιβασμοὺς, ἀρνήσεις, καὶ ἀναγνωρίσουν τέλος ἔστω καὶ ὡς προσωρινὴν τὴν πλήρη χρεωκοπίαν τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας. Αλλ' ἡ ὑπαρξις πολιτικῶν κομμάτων ἐστηριζομένων εἰς βεβαιότατας οἰκονομικὰς ἀξίας δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκλείψῃ, πολὺ ὀλίγον τὸ ἱερώτατον κτύπημα τὸ ὁποῖον ὑφίσταται ἐκ τοῦ πολέμου. Οἱ σοσιαλισταὶ ἀνεζήτησαν λοιπὸν διέξοδον, ἔστω καὶ ποσωρινήν. Καὶ ἐφεύρον τὸν εἰθνικὸν σοσιαλισμόν.

Ο ὅρος οὗτος δὲν ἀναφέρεται εἰς νέαν τινὰ αἵρεσιν. Εἶνε μία νέα μορφὴ μιᾶς παλαιᾶς καὶ γνωστῆς καταστάσεως. Αλλ' ἡ χρεωκοπία τῆς σοσιαλιστικῆς ἰδεολογίας ἡ προελθοῦσα ἐκ τῆς συγκρούσεως πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἰδεολογίαν ἦτο τόσον ριζικὴ καὶ τόσον καταφανής, ὥστε κατέστη ἀπόλυτος ἡ ἀνάγκη τοῦ συμβιβασμοῦ. Οἱ σοσιαλισταὶ ἐκάμφθησαν διὰ νὰ μὴ ἐξαφανισθοῦν. Καὶ ἐδημιούργησαν οὕτω τὸν ἐθνικὸν σοσιαλισμόν.

Τὰ ἐπιφαινόμενα τοῦ δὲν εἶνε ἴσως ἀβάσιμα. Εἶνε ἐξ ἀφετηρίας καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον γνωστά. Ο σοσιαλισμὸς, λέγουν, ὡς ἰδεολογία πηγάζει ἀπὸ μίαν σταθερὰν καὶ ἀναλλοίωτον πραγματικότητα καθαρῶς οἰκονομικῆς φύσεως. Πρόκειται περὶ συνόλου θεωριῶν ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ἐρεύνης τῶν οἰκονομικῶν φαινομένων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Κύριος πρόκειται περὶ μόνης τῆς ἐργασίας ἐναντίον συγκεντρώσεως τῶν κεφαλαίων. Η θεωρία τοῦ Γκούμπλοβιτς, τοῦ μεγάλου καὶ ἀθανάτου διδασκάλου, ὅτι ὁ σοσιαλισμὸς δὲν εἶνε ἄλλο τι παρὰ σύνολον τάσεων ἀποσκοπουσῶν εἰς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν προλετάριων καὶ οὐχὶ τάσεων κατευθυντικῶν τεινουσῶν εἰς ἀνατροπὴν τῶν κοινωνικῶν καθεστώτων, ἐρείσκεται ἤδη πιστοὶ ὀπαδοὺς της τοὺς ἐθνικόφρονας σοσιαλιστάς.

Κατὰ τί, ἐρωτῶν, ἐμπορεῖ ἡ πολεμικὴ ἰδεολογία, ἡ πατριωτικὴ ἰδεολογία, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς εὐμερίας τῶν ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένων! Η ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἡ πολεμικὴ ἰδεολογία ἐπιφέρει τελείαν κατάρρευσιν τῶν ἐνιεαυσιοναλιστικῶν ἰδεῶν. Αλλ' ὁ σοσιαλισμός, δηλαδὴ ὁ ὀμβρόδορος σοσιαλισμὸς, δὲν ἔχει καθόλου σχέσιν πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς διεθνοῦς πατρίδος. Εἶνε δύο ῥεύματα τὰ ὁποῖα δύνουν ἐκ παλαιοῦ χωρὶς νὰ συνενοῦνται ἢ ἐκ τύχης. Η σχετικὴ ἀλλοίωσις τῶν συλλογισμῶν ἔχει ὡς ἑξῆς. Η ὑπεράσπισις τοῦ πατρίου ἐδάφους εἶνε ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ κράτους, διότι ἄνευ κρατικῆς ὑποστάσεως, σταθερῶς συγκεκροτημένης εἶνε ἀδύνατος ἡ ὕπαρξις κοινωνιῶν, δεδομένου ὅτι τὰ δικαιώματα πάντα τῶν κοινωνικῶν ἀτόμων ἀπορρέουν ἐκ τῆς ὑπάρξεως τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον τὰ καθορίζει, τὰ ἀναγνωρίζει, τὰ δικαιώνει, τὰ ὑπερασπίζει ἢ τὰ καταστρέφει. Τὸ περίφημον Μαρξικὸν δικαίωμα τῆς ἐργασίας δὲν εἶνε ἀπόρροια τῆς κρατικῆς ὑποστάσεως; Ιδοὺ διατί ἡ ὑπεράσπισις τοῦ πατρίου ἐδάφους εἶνε ὁ ὁπορακίτης προϋπόθεσις τῆς ὑπάρξεως [illegible] σοσιαλιστῆς τάσεως.

[illegible] ἀναγνωρίζουν ἤδη ὡς ὀμβρόδορα. Τὸ δόγμα διὰ τὴν πατρίδα εἶναι κεῖται ἐν τῇ κόκκῃ τοῦ ἐργάτου, θεωρεῖται σήμερον ὡς μία καθαρὰ δοξασία, ὡς μία ἀόκνος χιμαιρία. Εργάτης ἄνευ πατρίδος, ἑπομένως ἄνευ κράτους, δὲν ἔχει ἀνάγκην κοιλίας. Οἱ ἐθνικόφρονες σοσιαλισταὶ ἀρνοῦνται ἐπίσης κατὰ μέγα μέρος τὰ σοσιαλιστικὰ δόγματα περὶ κοινοκτημοσύνης ἐπὶ τῶν ἀγωγίμων μηχανῶν καὶ τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς, τὴν διάφορον ἀγαθῶν, ἄνευ νὰ ἐπὶ τὴν κομμουνισμὸν, τὴν ἀναρχίαν τὴν ἀρχικὴν διὰ τὴν. Δέχονται τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδος, καθαρὰν καὶ ἀπὸ ὀλίγον σοσιαλιστικῆς προσθήκης καὶ ποιοῦνται τὴν ἀνάγκην τῆς διαρκοῦς βελτιώσεως τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν προλετάριων ὡς τὸ μόνον σχέδιον ἀντικειμενικὸν τέρμα τῶν προσπαθειῶν των.

Οἱ ἐθνικόφρονες σοσιαλισταὶ μὲ τὸν πόλεμον παρηγήθησαν ὅλων ἐκείνων τῶν, ἐπιβλαβῶν οὐτοπιῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον κατακοσθῆ ἀπὸ τὴν σάφρονα κοινωνιολογίαν. Παύουν πλέον ν' ἀποδίδουν μυριαπλατρικὴν μόνον σημασίαν εἰς τὰ ποιήματα τῆς κοινωνιολογικῆς ἐρεύνης. Καὶ γίνονται καλοὶ πατριῶται, περισσότεροι ἴσως καὶ ἀπὸ τοὺς κεφαλαιοκράτας.

SER

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η σημερινὴ κατάστασις εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ χώρα ἔνεκεν τῆς ἀλογίστου πολιτικῆς τῶν ἀπολυταρχικῶν Κυβερνήσεων καὶ τῆς ἐνθαρρυνθείσης ὑπ' αὐτῶν πανοίας αἰσχροκερδείας, ἀπεκάλυψε καὶ κάτι, τὸ ὁποῖον δίκως ἦτο τὸ λεγόμενον μυστικὸν τοῦ Πολιτισμένου. Τὸ μυστικὸν αὐτὸ εἶνε ἡ λεγομένη ἐθνικὴ βιομηχανία, ἡ ὁποία, καθὼς ἀπεδείχθη, δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο,

ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ!!!

ΗΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΑ

παρὰ πρόσοψη εὐθείας εἰς ὡωμένα ἄτομα, ὅπως ἀλουτίσουν εἰς βάρος τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ἀν λεπατῶμαι, ἐθνικὴ βιομηχανία εἶναι ἐκείνη ἡτις κατεργάζεται προϊόντα παιγνιόεντα εἰς τὴν χώραν, τουτεστιν ὅπως δὲ δὲν ἀφίνει τὰ ἐκπαιδευθῶ ι τὰς πρώτας ὕλας τὰς ἄλλας χώρας αἱ ὁποῖαι καὶ ὅταν μετατραπῶν ν οὐδὲ βιομηχανικῶς πα ε ὀκευασμένας, εἰς τὰς πηγὰς τῆς παραγωγῆς των ἀντὶ πολλαπλασίας τιμῆς.

Τοιαύτην βιομηχανίαν ἐν Ἑλλάδι, σχεδὸν δὲν ἔχομεν. Ἡ ἰδική μας βιομηχανία στηρίζεται μόνον εἰς τοὺς προστατευτικοὺς δασμοὺς, διότι δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῇ ἄνευ αὐτῶν μὲ τὰ ἐξωθεν ἐρχόμενα βιομηχανικὰ προϊόντα. Δὲν δύνα αι δὲ νὰ συναγωνισθῇ, ὁ ὁτι δὲν ἔχει τὰς πρώτας ὕλας ἐν τῇ χώρᾳ καὶ δὲν κατεργάζεται ταύ ας βιομηχανικῶς. Ὅλη ἡ δξία της περιορίζεται εἰς τὸν ἀκόλουθον μεγαλοφυᾶ τρόπον. Εἰσάγει τὰς πρώτας ἀκατεργάστους ὕλας, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀτελῶς ἢ ἐπιβαρυνομένη μὲ τόσον ἐλαφρὸν τέλος, ὥστε καθίσταται δ.' οὐ ἠ ἀνεπαίσθητον, τὰς ἀτελεῖς δὲ ταύτας πρώτας ὕλας τὰς κατεργάζεται ὅπως δ.ὼς βιομηχανικῶς καὶ τὰς μεταπωλῇ εἰς τὴν ἀγορὰν ὡς προϊόντα ἐγχωρίου βιομηχανίας.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῇ πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς παρομοίων προϊόντων, ἐφευρέθη τὸ θρυμμάριον σύστημα τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὴν γοητευτικὴν προσωνυμίαν τῆς προστασίας τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας. Ὅ.ως προστατευθῇ ἡ ἐθνικὴ αὕτη βιομηχανία, ἐπεβλήθησαν τοιοῦτοι εἰσαγωγικοὶ δασμοὶ εἰς τὰ παρόμοια εἴδη τῆς ἐξωτερικῆς βιομηχανίας, ὥστε καθίστατοι ἀδύνατος ἡ εἰσαγωγὴ αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ προστατευτικοῦ μέτρου προκύπτουνιδ ἑξῆς ἀγαθά. Ὁ ἐθνικὸς βιομήχανος πωλεῖ τὰ εἴδη τῆς βιομηχανίας του εἰς τιμὰς, αἱ ὁποῖαι τοῦ ἐπιφέρουν κέρδος, τοῦ ἀχαίου τριακόσια τῆς ἑκατὸν, μεταχειρίζεται ποιότητα ὑλικῶν τοῦ χειρίστου εἴδους, φροδλογῶν τοιουτοτρόπως ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τοὺς καταναλωτάς, σχηματίζει ἐκ πολλοῦ πάντα ἀφάνειαν, χωρὶς σαλιαιτῆν περιουσίαν, σωρεύεται φυσικά, ἐθνικὸς εὐεργέτης, καὶ ζημιώνεται τὸ Κράτος, ἐπειδὴ τὰ ὁποῖα θὰ εἰσέφερεν ἐκ τῶν λογικῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν τῶν προϊόντων τῆς ἐξωτερικῆς βιομηχανίας, τὴν ἄκριτον δὲν δύναται νὰ συναγωνισθῇ ἡ κοῦφογεὶς ἡμετέρα τοιαύτη. Οὕτω ἡ ποιοστασία τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας, ὅπηρξεν ὄντως ἐθνικὴ βιομηχανία κατεργαζομένη ἐ τὴν κουφότητα τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων καὶ τὴν ἀνεκτικότητα τοῦ φορολογημένου ἀδίκως λαοῦ.

* * *

Ἡ κενότης τῆς βιομηχανίας ταύτης καὶ ἡ πλήρης ἀναξιότης αὐτῆς κατεδείχθη ἀμέσως μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὅτε ἔπαυσαν οἱ ἀγοροὶ τῆς παραγωγῆς ἐξάγουσαι τὰς πρώτας ὕλας καὶ παρέχουσαι τροφὴν εἰς τὴν ἐθνικὴν μας βιομηχανίαν. Τὰ ἐργοστάσια ἐφρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παύσουν ἐργαζόμενα καὶ τὰ ἀπομείναντα ἐκ πολαιοτέρας

ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΑ

ἐποχῆς ἐλιγὰ, ὑπερεπιμήθησαν εἰς σημεῖον τοῦ ὁποίου δὲν δύνατα ι τ ὰ ὑπολογίσῃ τὸ ὅριον. Οὕτω εἴδαμεν τὰ περίφημα ψαθάκια τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Ἰταλίαν πωλοῦνται ἀντὶ μιᾶς λιρέτας, ἤτοι 75 λεπτῶν τὰ τιμῶνται ἐνταῦθα δέκα καὶ τὰ ἄλλα προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας τὰ κυκλοφοροῦν ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰς τιμὰς φανταστικάς.

Ἀλλ' ἂν ὑπῆρχε πράγματι ἐθνικὴ βιομηχανία εἰς τὸν τόπον μας, δὲν ἠδύνατο τὰ εὕρῃ καταλληλοτέραν περίστασιν ὅπως ἀρθῇ ἀναπτυχθῇ, ἀποβῇ δὲ πράγματι ἐθνική καθ' ἑαυτὴν ποικιλοτρόπως χρήσιμος εἰς τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἀφθίνη βορὰ τῆς ἀπίστου, ἡ ὁποία κατέλαβεν ὅλα τὰ εἴδη ἐμπορίου ἀπὸ τῆς πατάτας καὶ τῶν κοϊκινθίων μέχρι τῶν ὑφασμάτων καὶ δερμάτων.

Τὸ δασμολόγιόν μας ἔχει ἀνάγκην εὐρείας ἀναθεωρήσεως, καὶ ὅπως ἐλαφρῶσῃ τὸν λαὸν ἐκ τοῦ βάρους τῶν δαπανῶν τῆς ζωῆς πρέπει νὰ ἐλαφρώσῃ τοὺς δασμοὺς ὅλων ἐκείνων τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα ἐκμεταλλεύεται ἡ ἑλληνικὴ ψευδοβιομηχανία καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν βιομηχανίαν μόνον, ἡ ὁποία εὑρίσκει τὰς πρώτας ὕλας εἰς τὸν τόπον καὶ κατεργάζεται αὐτάς.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Δ. ΠΑΥΛΟΥ
Οὐδὸς Μητροπόλεως

ΤΑ ΝΕΩΤΕΡΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΒΑΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΗΣΙΔΑΣ ΤΗΣ ΡΙΓΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 2 Οκτ. (Ἰδ. τηλ)μα »Κήρυκος»[Γερμανὶ μεταγωγικὰ ἐνήργησαν ἀποβάσεις εἰς τὰς πρὸ τοῦ κόλπου τῆς Ρήγας νησίδας Ἀτζελ καὶ Ν-άγκαι μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίσουν τὸν κόλπον ἀπὸ πιθανὴν ἀπόβασιν ἐχθρικῶν δυνάμεων ἴσως δὲ καὶ διὰ νὰ διαπραιωθοῦν εἰς τὴν ἔναντι ἀκτὴν καὶ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς προέλασιν ἐπὶ τῆς ἔναντι παραλίας, προέλασιν ἐπιτρέπουσαν ἐλευθερίαν κινήσεων εἰς τὸν Γερμανικὸν στόλον τῆς Βαλτικῆς καὶ περιορίζουσαν τὴν δρᾶσιν τοῦ Ρωσσικοῦ στόλου.

Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ

Η Βραζιλία ἀπεράσισε τὴν χρῆσιν τῶν κατασχεθέντων Γερμανικῶν ἀτμοπλοίων πρὸς μεταφορὰν τροφίμων εἰς Εὐρώπην.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ο σύνδεσμος τῶν ὑδετέρων ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Βασιλέως Αλφόνσου ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων τῆς Ανατολικῆς Μακεδονίας.

ΣΟΒΑΡΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

Ο ἀνταποκριτὴς τοῦ «Εωθινοῦ Ταχυδρόμου» ἐπιστρέφας εἰς Λονδῖνον ἐκ Βαλκανικῆς ἐθνικοεισεύσει ἄρθρον ἐν ᾧ τονίζει τὰς προσπαθείας τῶν Βουλγάρων πρὸς ἐξασφάλισιν εἰρήνης ἔστω καὶ μονομεροῦς. Ὁ ἀνταποκριτὴς παρατηρεῖ ὅτι οἱ Βούλγαροι ἐλπίζουν ὅτι συνάπτοντες εἰρήνην θὰ συναποκομίσουν τὰ κλοπιμαῖα ἐδάφη καὶ συνισταῖ ἐπιφύλαξιν εἰς τοὺς Ἀγγλους ἐξηγῶν ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ καὶ στρατιωτικὴ πολιτικὴ τῆς Βουλγαρίας εἶνε εἰς χεῖρας τοῦ Φερδινάνδου καὶ τῆς μυστικῆ, αὐτοῦ ἀστυνομίας. Ὁ Ἀγγλος ἀνταποκριτὴς ἀπαριθμεῖ κατόπιν τὰς προδοσίας τοῦ Φερδινάνδου ἔναντι τῶν Συμμάχων καὶ καταλήγει ὅτι δι' ὅλα αὐτὰ εἶνε ἄτιμος οἱαδήποτε παραχώρησις εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν ἐγένετο συζήτησις ὅπως ἐνισχυθῇ ἡ διπλωματικὴ δρᾶσις. Ὁ κ. Ρεμπὼ διαπίστωσεν τὴν ἀλληλεγγύην μετοξὺ τῶν Συμμάχων καὶ ἐτόνισε ὅτι ἀδύνατος εἶνε ἡ εἰρήνη ἄνευ τῆς ἀποδόσεως τῆς Αλσσατολωρραίνης. Η Γαλλικὴ βουλὴ ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν καθὼς καὶ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ο ταγματάρχης κ. Χατζηαντωνίου κατέθηκε εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Κυβερν. Σκουλουδῆ, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐγένετο κατασκοπεία τῶν συμμαχικῶν πολεμικῶν καὶ μεταγωγικῶν, ὅτι καθ' ἑκάστην νύκτα στρατιωτικὰ αὐτοκίνητα ἐξεφόρτωναν βενζίνην εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Φαλήρου μεταφερομένην μὲ λέμβους, ἀνοιγμένας εἰς τὸ πέλαγος καὶ ἐπιστρεφούσας τὴν πρωΐαν. Κατέθηκε ἀκόμη ὅτι εἶχε δοθῇ διαταγὴ ὅπως ἐμποδισθῇ ἡ ἀπόβασις καὶ κατάληψις τῶν σιδηροδρόμων πρὸς εἰμεῖνεν νὰ μεταφέρουν τὸν σιβικὸν στρατὸν εἰς Θεσσαλονίκην μέσον Κερκύρας καὶ Ἑλλήνων ἐδάφους.

Ο κ. Καλογερᾶς κατέθηκεν ὅτι ἐρωτήσας τὸν Δοῦσμανὴν διὰ τὴν στάσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς περίπτωσιν γερμανοβουλγαρικῆς εἰσβολῆς, ἀπήντησε ὅτι θὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν Φαλκεγχαοῦζεν καὶ τὸν Ἐκπτωτον καὶ ἐβεβαίωσε ὅτι αἴτιος τῆς παρατάσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως ἦτο ὁ Δούσμανης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Αἱ Γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν ἀσχολούμεναι μὲ τὸ σκάνδαλον τοῦ Μπόλο-πασσᾶ ὅστις προσεπάθησε ἀντὶ κολοσσιαίου ποσοῦ νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν Γαλλικὴν «Εφημερίδα». Ο Ιταλικὸς «Αἰὼν» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀναγράφει ἐν ἐτεισόδιον λαβὸν χώραν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου προωθουργοῦντος ἀκόμη τοῦ Σαλάνδρα. Ο Μπόλο-πασσᾶς ὑπέβαλε τότε προτάσεις εἰς τὴν Ιταλικὴν Κυβέρνησιν σχετικῶς πρὸς τὴν προμήθειαν 300,000 Βραζιλιανῶν βοῶν διὰ τὰ ἀνάγκας τῆς ἀπουδυομένης εἰς πόλεμον χώρας. Ο περίεργος πασσᾶς ὑπεσχέθη ἵζετο ὑπὸ διαφόρων προσωπικοτήτων τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς δημοσιογραφίας. Τὸ σχετικὸν συμβόλαιον ἐπρόκειτο νὰ ὑπογρ φῇ, ἀλλ' ὁ Σαλάνδρα ὀσφραν θεὶς κάτι ἐματαίωσε τοῦτο τὴν τελευταίαν στιγμήν.

— Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκόμη ὁ ἀμφιβάλλων διὰ τὴν μυστίζουσαν τὴν Γερμανίαν φρικώδη κρίσιν, ἀ ἀναγνώσῃ τὰ μεταφρασθεῖσας ἐκ τῆς «Μυλχάουζεν Τάγκεμπλατ» ἀκολούθους γραμμὸς.

«Η βασιλεία τοῦ στομάχου». Η εἰρήνη εἶνε ἡ ἐλπὶς μας, ἀλλ' ὁ ἐπιούσιος ἄρτος εἶνε τὸ καθημερινὸν μαρτύριον. Παντοῦ, εἰς τὰς οἰκογενείας, εἰς τὰς ὁδοὺς, εἰς τοὺς τροχιοδρόμους, εἰς τὰ σχολεῖα, εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ εἰς τὸ δημαρχεῖον, πάντοτε τὸ ὀυὶὸ θέμα συζητήσεως: «Τί εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ μαγειρεύσῃ, τί εἰμπορεῖ νὰ φάγῃ;» Οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦσι περὶ τῶν φαγητῶν ὡς ἂν ὅλοι ἦσαν μάγειροι ἐξ ἐπαγγέλματος. Μεταβαίνουσι μόνοι των εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ γνωρίζουν τὰς τιμὰς τοῦ κρέατος καὶ τῶν λαχανικῶν. Καὶ σιάμα περίεργον, δὲν ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ ὑπαρχόντος ἀλλὰ περὶ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος. Ὁποῖον δυσάρεστον θέμα συζητήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον ταυτίζονται οἱ λόγοι τοῦ Φάουστ: Ο,τι δὲν ἔχει τις, τὸ ἐπιθυμεῖ (αἱ τροφαὶ) καὶ ὅ,τι ἔχει, ἀδυνατεῖ νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ (τὰ δελτία τῶν τροφῶν). Ομιλοῦσι διαρκῶς περὶ φαγητοῦ πρωΐαν, μεσημβρίαν, ἑσπέραν, καὶ κατόπιν — τὸ χειρότερον — διερεύνται τοῦτο. Πᾶσα ἡ φαντασία μας στρέφεται περὶ τὴν τροφήν. Η εὐῆη «καὶῆ ὄ,εξι» εἶνε ἀπρόπεια πλέον, ἀλλ' ὅμι ἔ:εκα τῆς ξένης λέξεως...»

— Εν τῶν πρωτίστων πολεμικῶν ἀξιωμάτων ἐν Γερμανίᾳ εἶναι ὅτι αἱ μεγάλαι μάχαι πρέπει νὰ διεξάγωνται διὰ νέων πάντοτε στρατευμάτων. Δύναται τις νὰ εἴπῃ θετικῶς ὅτι ἑκάστη τῶν σοβαρῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ἐξειλίχθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς, διεξήχθη ὑπὸ στρατοῦ τοῦ ὁποίου μέγα μέρος δὲν εἶχεν ἀκόμη γνωρίσει τὸ πῦρ. Ἐς τῶν θεωρητικῶν τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, ὁ φὼν νὲεο Γκόλτς ἔγραψε τὸ δόγμα: Η πεῖρα εἶνε κακὴ εἰς τὸν στρατιώτην.

— Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1870 οἱ Γάλλοι ἔχρησιμοποίουν τηλεβόλα ἐμπροσθογεμῆ. Οἱ Γερμανοὶ τηλεβόλα Κρούπ. Εἰς τὰ 1558 πυροβόλα τούτων, οἱ Γάλλοι εἶχον ἀντιτάξει μόνο 780.

— Ο σύγχρονος πόλεμος ἀνέδειξεν ἰδιαιτέρως τὴν μικρὰν πόλιν Σὶντ-Ὀμέρ. Ἐξ αὐτῆς προῆλθον διάφοροι ἐπισημότητες, εἰς τὰς χεῖρας τῶν ὁποίων σήμερον εἶναι ἐναπεκεθειμένα αἱ τύχαι τῆς Γαλλίας. Ο Γάλλος ἀρχιστράτηγος Πεταίν, ἐπὶ παραδείγματι, ἐγεννήθησεν εἰς Σὶντ-Ὀμέρ, καθὼς καὶ ὁ στρατηγὸς Νιβέλ. Ο κ. Ρεμπὼ ἐπίσης ἐπὶ μακρὸν διέμεινεν εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν πόλιν, ὅπου ἀκόμη κατοικεῖ μία θεία.

ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΑ

ΕΡΑΝΙ
ΥΠΕΡ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η Επιτροπὴ πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ Ελλην. Ερυθροῦ Σταυροῦ παρακαλεῖ ὅπως αἱ *συνδρομαὶ* ἀποστέλλονται:

Πρὸς τὸν Δημαρχεύοντα
Μ. ΣΙΜΩΝΔΗΝ
Πρὸς τὸν Νομαρχεύοντα:
Ε. ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗΝ
Πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην:
Ι. ΟΛΥΜΠΙΟΝ

Η Επιτροπὴ

—Η συνεχιζομένη ὑπουχώρησις τῶν Γερμανῶν εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον ἔφερεν εἰς φῶς νέους γερμανισμούς.

Εἰς τὸν Δημαρχεῖον τοῦ Ερσὲ, παρὰ τὸ Ρουανὲ, οἱ Γερμανοὶ εἶχον ἐναποθηκεύσει ὁλόκληρον θησαυρὸν κειμηλίων, τὰ ὁποῖα εἶχον ἁρπάσει ἀπὸ τὰς ἐκκλησίας τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τὰ μεταφέρουν εἰς Γερμανίαν. Επειδὴ ὅμως ὁ Θεὸς «ἀγαπάει τὸν κλέφτη, ἀλλ' ἀγαπάει καὶ τὸν νοικοκύρη», ὅταν ἐδόθη ἡ διαταγὴ τῆς ὑποχωρήσεως οἱ σεμνοὶ ἀπόστολοι τῆς Κουλτοῦρ ἐλησμόνησαν νὰ παραλάβουν μεθ' ἑαυτῶν τὰ κειμήλια, τὰ ὁποῖα τοιουτοτρόπως ἐμειναν καὶ πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν.

— Εἶνε γνωστὸς ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον διατρέχουν οἱ ἐπιστήμονες, οἱ πειραματίζόμενοι διὰ τῶν ἀκτίνων Χ. Οὕτω, τελευταῖω. εἰς τὸν Παρίσι, ὁ δόκτωρ Μ. Βαϊγιὰν ἔχασε δύο δάκτυλα τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς καὶ ἕνα τῆς δεξιᾶς. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔτυχυσε νὰ τὸν ἀποκαρδιώσῃ τῆς ἐργασίας του καὶ μετὰ τὴν ἐγχείρησιν ἐξακολουθεῖ τὰ πειράματά του, ἀψηφῶν τὸν κίνδυνον.

— Ο «Χρόνος» τῶν Παρισίων γράφει, ὅτι ὁ κ. Ὀμὸλ, ὁ γνωστὸς ἐν Αθήναις Γάλλος ἀρχαιολόγος, ἤρχισε τὴν συγγραφὴν μιᾶς μελέτης ἐπὶ δύο ἀναγλύφων, εὑρεθέντων εἰς τὸ Φάληρον.

— Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τῶν Παρισίων προσέφερεν ἕνα εἰκόπεδον χιλίων τετραγωνικῶν μέτρων εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Αρεως, ὅπως κτισθῇ ἐκεῖ ὁ Οἶκος τῶν Αμερικανῶν σπουδαστῶν.

— Λίαν προσεχῶς δὲ θ' ἀρχίσουν καὶ αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μεγάρου ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν μιᾶς ἐπιτροπῆς, συσταθείσης πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐν Νέᾳ Υόρκῃ.

— Ο Παρισινὸς «Χρόνος» ἀγγέλλει, ὅτι ὁ γνωστὸς Γερμανὸς χημικὸς Εδουάρδος Μπούχνερ, ὅστις ἐτιμήθη καὶ διὰ τοῦ βραβείου Νόμπελ τοῦ 1907, ἐφονεύθη εἰς τὸ πεδίον μιᾶς μάχης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αποχωρήσαντος τοῦ κ. **Ν. Ζουμπέλλη** ἐκ τοῦ ἐνταῦθα καφεζυθεστιατορίου «Εθνικὸν» συμφώνως τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 2777 ἐ, ἔ. συμβολαίου διαλύσεως ἑταιρίας τοῦ Συμβολαιογράφου Μυτιλήνης κ. Δ. Πουλάκου καὶ οὐδεμίαν πλέον σχέσιν ἔχοντος μὲ τὰς δοσοληψίας αὐτοῦ, αἱ ἐργασίαι τοῦ καταστήματος θέλουσιν συνεχισθῇ ὑπὸ νέαν ἑταιρίαν δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ 1780 ἑταιρικοῦ συμβολαίου τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ὡς καὶ πρότερον τοῦ κ. Σπυρίδωνος Ι. Καραβία.

Εκ τῆς Διευθύνσεως
3—3 *Σ. Γ. Καραβίας*

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ο ὠτορινολαρυγγολόγος ἰατρὸς
κ. ΒΑΣ. ΚΑΝΕΛΛΗΣ

εἰς τὸ ἑξῆς δέχεται τοὺς ἀρρώστους του μόνον εἰς τὸ σπίτι του κείμενον παραπλεύρως τοῦ κωδονοστασίου τῶν Ἁγίων Αποστόλων (οἰκία κ. Σταύρου Καραμάνου).

Ὧραι Ἐπισκέψεων 9-10 π. μ. καὶ 3-5 μ.μ.
ἢ ἐπὶ συνεννοήσει.

ΟΛΙΓΟΛΟΓΑ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ τοῦ ἀνά τὴν Βαλκανικὴν ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου —οὗ παραθέτομεν τηλ)φικὴν περίληψιν—ἔρχεται νὰ βεβαιώσῃ ὅλας ἐκείνας τὰς περὶ Βουλγαρικῶν πόθων φήμας, πρὸς σύναψιν μονομεροῦς εἰρήνης, τοιαύτης, ὡς διέγραψεν αὐτὴν ὁ ἐν Βάσιγκτων Βούλγαρος πρεσβευτής, τὸν ὁποῖον μὲ τόσην ὕποπτον σπουδὴν διέψευσεν ἡ Κυβέρνησίς του. Καθ' ὃν τρόπον γράφει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς δὲν ἀφήνει ἴχνος ἀμφιβολίας διὰ δύο τινα πράγματα: Πρῶτον ὅτι οἱ Βούλγαροι πραγματικῶς θέλουν τὴν σύναψιν εἰρήνης καὶ δεύτερον ὅτι πιθανὸν νὰ εὑρεθοῦν πάλιν ἐν Ἀγγλίᾳ πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι νὰ εὐνοήσουν τὰς Βουλγαρικὰς ἀξιώσεις. Ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου σημείου ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τοὺς τόσον λεπτῶς ὑποδηλωμένους φόβους τοῦ Ἄγγλου ἀνταποκριτοῦ. Ὀλίγοι μόνον ἐν Ἀγγλίᾳ ἀλλ' οὐδαμοῦ τῶν Συμμάχων χωρῶν εἶχε δυνατὸν σήμερον, μετὰ τὰ γενόμενα, νὰ εὑρεθοῦν πολιτικοί, οἱ ὁποῖοι νὰ παίξουν τὸν τόσον ἀτυχῆ ρόλον τῶν ἀδελφῶν Μπούξτων. Περὶ τούτου μᾶς πείθει καὶ ὁ τελευταῖος λόγος τοῦ κ. Ἀσκουίθ, πρὸ τῆς ὁμιλίας τοῦ ὁποίου φαίνεται ὅτι ἐδημοσίευσε τὸ ἄρθρον του ὁ Ἄγγλος Βαλκανικὸς ἀνταποκριτής.

—§—

ΕΚΦΡΑΖΟΜΕΝ τὴν λύπην μας διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν παραίτησιν ἐπιλέκτου μέλους τῆς Λαικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς καὶ διατιμήσεως τροφίμων τοῦ ἀξ. κ. Κ. Καβέτσου, εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ ὁποίου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐντίμων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς τόσας ἐλπίδας ἐστήριξεν ὁ λαός. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ κ. Καβέτσος εὐτυνος ἡ παραίτησις δὲν ἐγένετο δεκτή, θὰ θελήσῃ νὰ ἀποσύρῃ αὐτὴν καὶ νὰ ἐργασθῇ χάριν τοῦ λαοῦ ὅστις διὰ τῶν Σωματείων τοσαύτης τὸν ἠξίωσε παμψηφεὶ ἐκλέξας αὐτόν.

—§—

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ Κυριακὴν συμφώνως μὲ τὴν σχετικὴν προκήρυξιν πρόκειται νὰ γείνῃ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως πρὸς ἐξέλεγξιν τῶν δελτίων τροφίμων διὰ τὴν ἀκριβοδικαίαν διανομὴν αὐτῶν. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀπογραφῆς ἐγγίζει καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιοπεσθῇ ἡ πρὸς τοῦτο προκαταρκτικὴ ἐργασία διὰ νὰ γείνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν τελειωτέρα ἡ ἀπογραφή. Δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἀποβῇ συντελεστικώτατον εἰς τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ μας.

—§—

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ὅτι μιὰ μερὶς τῶν Γάλλων βουλευτῶν ἐπιδιώκει τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ ὑπουργείου Παυλεβὲ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ κ. Ριμπώ. Ἡ μερὶς αὕτη ἠτις προέβη μέχρι τοῦδε εἰς ἐπαναλειμμένας ἀποπείρας πρὸς τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐπεχείρησε νέαν τοιαύτην, ἂν κρίνωμεν, ἐκ σχετικοῦ σημερινοῦ τηλεγραφήματός μας, καθ' ὃ ἀπεφασίσθη ἡ ἀναδιοργάνωσις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Γαλλικοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην οἱ ἀδιάλλακτοι τῆς Γαλλικῆς βουλῆς εἰς νέαν θὰ προβοῦν ἀπόπειραν ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο παρακινδυνευμένον νὰ διαταθῶμεν ὅτι εἰς ἐνδεχομένην παραίτησιν τοῦ κ. Ριμπὼ θὰ συμπαρασύρῃ καὶ ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργεῖον.

ΝΕΟΙ ΝΟΜΟΙ

Ν. 755.—Περὶ ἀδικημάτων τινῶν κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τῆς κοινῆς ἡσυχίας.

(Ἀριθ. Ἐφ. Κυβ. 172 τ.τ. Α' 23 Αὐγούστου 1917)

Ἄρθρον 1.—Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων, ἐν διπλῇ δὲ μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους καὶ μὲ τὴν αὐτὴν χρηματικὴν ποινὴν τιμωρεῖται ὅστις δημοσιεύει διὰ τοῦ τύπου εἰδήσεις ἢ ἀναγνώσεις ἀναγομένας εἰς ἀπρεπεῖς κινήσεις ἢ εἰς ἔργα ὀχυρώσεως τῆς χώρας. Ἐὰν προέχον τὸ ἐπιδιωκόμενον δημοσίευμα ἔντυπον κατάχρεοι, δύναται δ' ἅμα τὰ ἐπιβληθῇ καὶ ποινὴς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ἢ τοῦ περιοδικοῦ μέχρι τριῶν μηνῶν. Ὡς αὐτουργοὶ τῆς ἀνωτέρω παραβάσεως θεωροῦνται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν: α'. οἱ διευθυνταὶ ἢ ἐκδόται οἱονδήποτε καὶ ἂν ἔχωσι ἐπάγγελμα ἢ ὑφ' οἱανδήποτε προσωνυμίαν παρίστανται καὶ οἱ συγγραφεῖς. β'. Ἐν ἐλλείψει τούτων οἱ τυπογράφοι. γ'. Ἐν ἐλλείψει τῶν τυπογράφων οἱ πωλῆται, διανομεῖς καὶ τειχοκολλῆται. Ἐὰν ἐλλείπωσι τὰ κατὰ τὸν στοιχεῖο διὰ τὴν ἐνοχὴν τῶν ὑπὸ στοιχεῖον α' διευθυντῶν ἢ ἐκδοτῶν, τιμωροῦνται οὗτοι ἐπὶ ἀμελείᾳ διὰ χρηματικὴς ποινῆς μέχρι δραχμῶν τριῶν χιλιάδων ἐν ἐπαναλήψει δὲ καὶ μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 2.— Ὅστις δημοσίᾳ ἢ καθ' ἰδίαν ἢ διὰ τοῦ τύπου ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον ἀτακτοποιεῖ εἰδήσεις αἱ ἁποῖαι δύνανται νὰ προκαλέσωσι διαταραχὴν τῆς δημοσίας τάξεως ἢ νὰ ἐμβάλωσιν εἰς ἀπιστίαν τοὺς πολίτας ἢ νὰ στρέψωσιν ἢ νὰ τείνωσιν εἰς τὸ νὰ μειώσωσι τὴν πρὸς τὴν πολεμικὴν καὶ ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως ἢ πρὸς τὰς ἀρχὰς ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν ἢ τοῦ στρατεύματος τιμωρεῖται οὗτος φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν δέκα χιλιάδων, ἐὰν δὲ ἐνεργήσῃ ἐκ κουφότητος μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριάκοντα ἡμερῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 1000 δραχμῶν. Ἐὰν ἡ ἀτακτοποίησις τῶν ἀνωτέρω εἰδήσεων ἐγένετο διὰ τοῦ τύπου τιμωρεῖται οὗτος ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α'., β'., γ., διακρίσεις.

Ἄρθρον 3.— Ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀπόπειρα ἐκ μέρους ἰδιωτῶν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἀρχῆς, δ' ὧν ἀκοπεῖται ἡ ἄμυνα, ἢ ἀσφάλεια καὶ ἡ κοινὴ ἡσυχία τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 4. Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμ. 1500 τιμωρεῖται ἐφ' ὅσον οἱ κείμενοι νόμοι δὲν προβλέπουσι βαρυτέραν ποινὴν α'. Ὅστις φυγοδοκεῖ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἰδιώτας τῶν ὁπλίων ἢ ἀπομάκρυνσις ἐκ τῆς χώρας ἢ ἐκ τινος μέρους αὐτῆς δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένη ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρχῆς ἢ ὅστις καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀποτελεῖται ἐν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α'., β'., γ., διακρίσεις.

Ἄρθρον 5.— Ὅστις δημοσίᾳ ἢ καθ' ἰδίαν καθ' οἱονδήποτε τρόπον συμβουλεύει ἢ προτρέπει ἢ ἀπειλεῖ ἢ ἀνυποταξίαν ἢ ἀνυποταξίαν ἢ ἐν γένει εἰς ἀπείθειαν πρὸς τοὺς νόμους καὶ τὰς διατάξεις τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, τὰς σχετιζομένας μὲ τὴν ἐκλεκτὴν τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος καὶ τὴν ἐφοδιασμὸν τῶν ἀφυλακτῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ἐπίδοξιν διατάξεων ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον διαδίδει ἰδίας τοιούτους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς διάταξιν τινὸς τῶν ἀνωτέρω πράξεων. Ὁ ἔνοχος μιᾶς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ πράξεων στερεῖται συγχρόνως τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ δικαιωμάτων ἐπὶ χρόνον ὁριζόμενον ἐν τῇ καταδικαστικῇ ἀποφάσει τοῦ ἐλάχιστα τοῦ ἑνὸς ἔτους καὶ οὐχὶ μείζονα τῶν πέντε ἐτῶν, ἐὰν δὲ εἶναι βαθμοφόρος τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ ἢ τῆς χωροφυλακῆς κρίσεται αὐτίκα ἐκπιπτὼς καὶ τοῦ βαθμοῦ του.

Ἄρθρον 6.—Δημόσιοι, δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ἐπιλεγόμενοι ὡς καὶ ἀντιπρόσωποι ἢ ὑπάλληλοι συλλόγων ἢ Σωματείων ἐκδόντες ἐν γνώσει ψευδῆ πιστοποιητικὰ δ' ὧν ἀκοπεῖται ἡ βεβαίωσις τῆς ἡλικίας, τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς ἢ τῆς ἰδιότητος τοῦ πρὸς ὃν χορηγοῦνται ἢ ἐν δὲ καὶ οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ποιοῦν καὶ χρῆσιν τῶν πιστοποιητικῶν τούτων, ὡς καὶ οἱ ἀπαντοῦντες εἰς αὐτὰ μόρτυρες καὶ οἱ ἀπαντῶντες συμπαρατάκτες κατὰ τὴν κατάθεσιν αὐτῶν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν ἐν ὁ ἔνοχος δὲ μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον 6 μηνῶν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐνὸς μέχρι πέντε ἐτῶν.

Ἄρθρον 6.— Ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων ἀπάντων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δύνατται νὰ δοθῇ προφυλάκισις.

Οἱ ἐπὶ παραβάσεσι τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος νόμου κατακριθέντες δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι μετὰ τὴν ἄπολαυσιν τῆς ποινῆς των ἀπὸ τοῦ μέρους ἐνθα κατοικοῦσι ἢ διαμένουσιν εἰς οἱονδήποτε μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἐπίσης δὲν δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι καὶ ἀπεξαρτῆ ὡς κατωτέρω οἱ ἐν τῇ διεξαγωγῇ αὐτῶν ὑποπτοι ὅτι δυσκινοῦσι τὴν δίαιταν ἐν τῷ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ἀδικημάτων, ἢ ἐν γένει ὑποπτοι εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ὁπόταν περὶ τούτου ἠδύνατο ἐκ συμφώνου γνωμοδοτήσει ἡ ἀρμοδία ἐισαγγελική καὶ ἀστυνομικὴ ἀρχή.

Ἡ ἐκτόπισις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ οἰκείου Νομάρχου, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ ὡς πρὸς τὴν πτοιοτέραν διαδικασίαν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 121 τῆ. 31 Δεκεμβρίου 1913 περὶ ἐκκαθαρίσεως ἐν τοῖς προσωπικοῖς ἀναγκαίας κ. λ. π.

Ἄρθρον 7.— Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει κατὰ τὴν διάρκειαν γενικῆς ἢ μερικῆς ἐπιστρατεύσεως καὶ μετὰ τὴν λήξιν αὐτῆς μέχρι τῆς ἐκδόσεως Π. Διατάγματος ὁριζοντος τὴν παῦσιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κατὰ τὴν περίοδον δὲ ἐπιστρατεύσεως ὑπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΚΗΡΥΚΟΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ «ΚΗΡΥΚΟΣ»

Ἀριθ. 431 — *Ἀθῆναι 3 Ὀκτωβρίου ὥρα 3 μ. μ.*

Η ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ

Κατὰ νέας πληροφορίας ἡ σύσκεψις τῶν Κεντρικῶν ἐν Βέρνῃ σκοπὸν ἔχει ἀ πεσῇ τὴν ἀκολουθίαν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸν πόλεμον δεδομένου ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τῆς συμμαχίας διήκει μέχρι τέλους τοῦ 1918.

ΣΙΤΟΣ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἀμερικὴ θὰ χορηγῇ ἡμῖν ἡμερησίως 400 τόννους σίτου.

Η ΒΟΥΛΗ

Ἐν Βουλγαρίᾳ διακόπτονται αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς θὰ ἐπαναληφθοῦν μετὰ δίμηνον.

ΣΤΑΣΙΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

Τὸ πλήρωμα τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62 γερμανικοῦ ὑποβρυχίου ἐπαυστάσε, συνέλαβε δὲ τὸν κυβερνήτην του.

ΤΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Μιχαέλ ὅστις καλεῖται νὰ παραιτηθῇ.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ

Ὁ Βεσιγκτῆς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου προτείνει ὅπως καθιερωθῶν ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ—ΣΕΡΖΑΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸν κ. Βενιζέλον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Νεγρεπόντη, ἐκθέσας τὰ πεπραγμένα του ὅπερ συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κράτους.

ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΠΙΝΑΞ

Εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς διακυβερνήσεως ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ κ. Κακουλίδη ὑπάρχει καὶ εἷς πίνακ ἀναλυτικὸς τῶν ἐξόδων ἐπιστρατεύσεως ἔχων οὕτω: Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ὀκτάμηνον 2[illegible] ἐνδίων δραχμῶν 124,820,000, μισθοὶ 25,458,000, μετακομιστικὰ 2,225,000, ναῦλοι 4,195,000 καὶ ἄλλα ἐν συνόλῳ 369,744,000.

ΤΑ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Εἰς τὴν Πετρούπολιν συνῆλθε πολεμικὸν συμβούλιον ὅπως λάβῃ μέτρα ἐμψύχου εἰς τὸν Φινλανδικὸν κόλπον. Ζητεῖται δὲ πρὸς τοῦτο καὶ ἡ σύμπραξις τῶν Ἀγγλῶν πρὸς ἐκβίασιν τῶν Γερμανῶν ἐκ τῶν Νήσων Ἀλάνδ.

Η ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

Δηλοῖ ὅτι

Χορηγεῖ ἄνευ ἐπιβαρύνσεως τῆς ἐξ ἑπτὰ (7 %) ἑκατοστῶν ἐτησίως μεταπλασθέντος εἰς τὴν ἀξίαν ἑκατὸν τριακοσίων χρεωλυσίας, ἀποδείκνυσα καὶ δικαιοῦσα πεποιθήσεις δεσμῆν (Δρ. 1) τὸ δραμ. ἐν ὅλῳ μηνιαίως διὰ τοὺς 3 πρώτους μῆνας καὶ 635 μηνιαίως ἔνεκα ἀπὸ τοῦδε.

2—3 *[Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Τραπέζης*

ΛΕΣΒΙΑΚΑ

ΤΟ ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἡ ἀπόφασις

δὲ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐκλογικοῦ ὑπενθυμίζει προηγουμένως αὐτοῦ προκήρυξιν περὶ ἐκτελέσεως ἐφορείας πάντων ὧν ἐν τῇ πόλει μας φόβων καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ὅπως ἀποφεύγεται τῆς διατάξεως ταύτης θέσεις συλλαμβάνεσθαι παρεχόμενα καὶ δόξη ἐν τῇ τὸ «φρουρίον» τοῦ φρουρίου πρὸ τοῦ θὰ παραδοθῶσι εἰς τὰ Στρατοδικεῖον πρὸς αὐτηρὰν καὶ παραδειγματικὴν τιμωρίαν.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὰ ἀπεσταλμένα ὄργανα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Φρουραρχείου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1917

Ὁ Φρουράρχης

Γ. Μαρινάκης

2—3

Ὁ «Κοσμικὸς» ἀναβάλλεται διὰ τὴν Κυριακὴν θὰ περιέχῃ τὰ νέα διήγημα Λεσβίου λογοτέχνου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Κατεσχέθη ὁ Πάνας Κωνσταντίνου Μυτιλήνης ἐτῶν 45 κυνηγός; κάτοικος ἐντοῦθα διότι ἐξ ἀμελείας ἐπροξένησε τραῦμα διὰ τῆς χειός του εἰς τὸν Γεώργ. Π. Καλογιάννην ἐτῶν 14 κάτοικον ἐνταῦθα

ΤΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΚΑ ΜΑΣ ΚΕΝΙΡΑ

Κατόψε ἐπανελαμβάνονται αἱ παραστάσεις τοῦ Ἀλκάζαρ μὲ τὴν Ἐπικοείαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΣΤΟ ΠΑΤΤΕ

Κάτω ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἐπιστολὴν χρόνου, ἀν θὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ ἐκεῖ τὴν ἐπιστολὴν μὲ τὴν ἐπιστολὴν φίλων τοῦ λιμένος ὅλων καὶ πολυκοσμίου Πρίγκηπος Ρηγάδες, ἡ Ἀμαία Φυγή, Καὶ ἡ ἔκχυσις ἐκ τοῦ φυσικοῦ ταινίο, ὁ «Ἅγιος Φραγκίσκος».

ΔΥΣΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΧΕΔΙΒΟΥ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΑ

[Εἰς τὸν «Ἐλ. Τύπον» δημοσιεύεται ἡ κάτωθι ἐπιστολή:]

Κύριε Διευθυντά,

Εἶνε παράδοξοτάτη ἡ μορφὴ αὕτη τοῦ τέως Χεδίβου τῆς Αἰγύπτου Ἀμπᾶς Χιλμῆ, ἡ ὁποία ἀπεκαλύφθη ὀπισθεν τῶν παρασκηνίων τῆς σκοτεινῆς ὑποθέσεως Μπόλο Πασά, περὶ τῆς ὁποίας ἔγραφεν ὁ «Ἐλεύθερος Τύπος». Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀποδεικνύει πόσον εἶνε ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς λαοὺς ἡ γερμανικὴ διαπαιδαγώγησις τῶν Βασιλέων των, ἡ μεταβάλλουσα αὐτοὺς εἰς τυφλὰ τῆς Γερμανίας ὄργανα.

Ὁ Ἀμπᾶς Χιλμῆ ἐσπούδασεν εἰς τὸ Θηρεσιανὸν τῆς Βιέννης λύκειον. Ὁμιλεῖ καὶ ὡς τὰς κυριωτέρας Εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, ἀλλ' ἡ «μητρική» του τρόπον τινὰ γλῶσσα εἶνε, παρὰ τὴν Ἀρμβαστουρικήν, καὶ ἡ Γερμανική. Φιλάργυρος, φιλήδονος, φιλόδοξος ὁ πρώην Χεδίβης, εἶνε ψυχὴ ἀντιγματώδη, ἡ ἀνάτυξις δὲ τῶν πράξεών του θὰ ἦτο εἰς ἄκρον δυσχερής. Ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξε χυδαῖος κατάσκοπος τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμίτ. Ὁ ἐν Εὐρώπῃ σπουδάσας καὶ φιλελεύθερος δῆθεν ἡγεμονίδης, ὁ προσποιούμενος ὅτι ἠσχάλλεν ὑπὸ τὴν πατρικὴν, φωτισμένην καὶ δικαίαν κηδεμονίαν τῆς Ἀγγλίας, κατήρχετο εἰς τὸ σημεῖον νὰ εἶνε κατάσκοπος τοῦ Ἐρυθροῦ Σουλτάνου, νὰ συλλαμβάνῃ τοὺς συνωμοτοῦντας κατὰ τῆς ἐξουσίας του τοὺς προσφεύγοντας εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ νὰ τοὺς ἐξαφανίζῃ εἰς τὸ παράθαλασσιον ἀνάκτορόν του τῆς Νοντίζας, νὰ διέρχηται τὰς ἡμέρας του μὲ τὸ πεοιφημον ὄργανον τοῦ Ἀβδοὺλ Χαμὶτ Μουνὴρ πασᾶν καὶ νὰ διέρχηται νύκτας διοικήτρους μὲ τὸν Αλη Γιαντεφ, τὸν διεφημισμένον τῆς «Μοάγιαδ» τοῦ Καΐρου, θρησκοπαγὴ καὶ ἀγράμματον Ἀρμβακληρικόν, ὅσπις διὰ τῆς κιτρίνης ὀλοκράτι τῆς ἐφημερίδος του ἠσκει τότε σημαντικὴν ἐν Αἰγύπτῳ ἐπίδρασιν.

Ἀν ὁ Ἀμπᾶς Χιλμῆ ἦτο εὐμενέστερος καὶ γενναιοδωρότερος, ἠδύνατο νὰ καταστῇ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν κηδεμονεύουσαν τὴν Αἴγυπτον Ἀγγλίαν, διότι ἐθέρα ψ παντοιοτρόπως τὸν τυφλὸν τοῦ λαοῦ τὸ θρησκευτικὸν φανατισμὸν καὶ διότι ἦτο τεραστίως πλούσιος. Ἡ περιουσία του ὑπελογίζετο εἰς τριάντα πέντε ἑκατομμύρια λιρῶν.

Ἀλ[illegible] ἀπεριγράπτως φιλάργυρος Λέγεται περὶ αὐτοῦ ὅτι συνεπείᾳ ἐπιδόσεως τοῦ Ἰταλοῦ ἀρχιπποκόμου του, διὸ τὴν ταυτέραν ἐξάντλησιν τῆς κριθῆς τῶν σταύλων του, ἐδέχθη καρ' αὐτοῦ κτίσμα μάσιγος εἰς τὴν παρεῖαν, οὗτινος τὰ ἴχνη διετήρησεν ἐπὶ μακρόν.

Παρὰ τὴν μεισανεκτικὴν ταύτην κατάστασιν, ἣν ἐδημιούργει διὰ τὸν ἀπόγονον τοῦ μεγάλου Μεχμὲτ Ἀλῆ ἡ μικροπρεπεία του, ἐπανειλημμένος ὁ Ἄγγλος Ἀρμοστὴς λόρδος Κρούμερ ἠναγκάσθη νὰ τῷ δείξῃ ἐκ τοῦ παραθύρου τῶν χειμερινῶν Ἀνακτόρων τοῦ Ἀβδὶν τὰς λόγχας τῶν παρελαυνόντων συνταγμάτων τῶν Σκώτων Ἀϊλάνδερς, ὅπως τὸν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὑγιᾶ συναίσθησιν τῆς πραγματικότητος.

Ὡς ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, οὕτω καὶ ὁ Ἀμπᾶς Χιλμῆ ἦτο εἰς *prédestiné*. Ὅπως εἰς τὸν πρῶτον πολλοὶ φίλοι του, τινὲς αὐτῶν τῶν οἰκειοτάτων του, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ συνταγματάρχης κ. Σκουμπουρδὴς προέλεγον τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ ἰδίου συνέβαινε καὶ μὲ τὸν τέως Χεδίβην. Οἱ Ἄγγλοι ἐπανειλημμένως τὸν προειδοποίησαν μὲ τὴν «ἐμμεσόν» των εὐγένειαν, ὅτι ὤφειλε νὰ μεταβάλῃ πολιτικήν. Ἀλλ' αὐτὸς ἦτο τυφλὸν ὄργανον τῶν Νεοτουρκῶν καὶ τῶν Γερμανῶν. Ἦτο πεπεισμένος ὅτι θὰ ἤρχετο στιγμὴ καθ' ἣν ὁ μέγας πλούτιός του, ἡ ἔλλειψις κατωλήλου Διαδόχου τοῦ Σουλτάνου Μεχμὲτ Ρεσσὰτ καὶ ἡ προστασία τῶν Γερμανῶν, θὰ τὸν ἐβοήθουν νὰ γίνῃ αὐτὸς «Σουλτάνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὅλου τοῦ Ἰσλαμισμοῦ. Καὶ ἡ πεποίθησίς του ἦτο τόσῳ μᾶλλον ἰσχυροτέρα, ὅσῳ ἦτο, ὡς ὁ Κωνσταντῖνος, πεπεισμένος περὶ τῆς Γερμανικῆς ἐπικρατήσεως.

Τοιουτοτρόπως μίαν καλὴν ἡμέραν ὁ Ἀμπᾶς Χιλμῆ εὑρέθη ἄνευ θρόνου, μόνον μὲ τὰς ἐλπίδας του. Ἀπὸ Χεδίβου παρελαύνοντος μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ὕμνου τῆς «ἐφενδίνα», ἐξελίχθη εἰς ἕνα τῶν ἀρχηγῶν τῆς Γερμανικῆς προπαγάνδας ἐν Ἐλβετίᾳ, δαπανῶν ποσὰ μέγιστα καὶ ἐκεῖνον τὰς μηχανορραφίας του εἰς πᾶσαν χώραν Μουσουλμανικὴν, ἐκτὸς τῆς Τουρκίας, ἔνθα τινὲς τῶν ἰσχυροτέρων Νεοτούρκων ὑπεπτοῦσι πρὸς αὐτόν.

Ἐξ Ἐλβετίας τὸ ἄγχυστρον ὅμμα του ἀπέβλεψε καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Γερουσιαστοῦ Ὑπέρ ἐξάγοραν τῆς Παριοινῆς «Ζουρνάς» καὶ κατέθεσεν εἰς αὐτὴν τὰ πένιε ἑκατομμύρια. Ἀλλ' ἀπὸ γε, πρὸς ἐξυπηρέτησιν Γερμανικῶν ὑστερουβουλίων, ἢ πρὸς τοποθέτησιν ἐπικερδῆ μεγάλου κεφαλαίου; διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Ἀμπᾶς Χιλμῆ εἶναι μέγας κερδοσκόπος καὶ ἐπιχειρηματίας, διεξαγαγὼν κολοσσιαίας ἐπιχειρήσεις μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς Ἑλλῆνος Ζεβεριυδάκη, τοῦ Τσουνᾶ καὶ πλείστων ἄλλων γνωστῶν ὁμογενῶν. Τὸ πιθανώτερο κατ' ἐμὲ εἶνε τὸ τελευταῖον τοῦτο, καίτοι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ τέως Χεδίβης συνεργάζεται στενῶς μετὰ τῶν Γερμανῶν ποσκτόρων, συντελῶν δραστηριώτατα εἰς τὴν διεθνῆ ζύμωσιν, ἧς κέντρον εἶναι ἡ Ἐλβετία σήμερον.

Εὐτυχῶς εἰς τὴν Ἐλβετίαν σήμερον εἶνε ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς, τοῦ ὁποίου τὴν φυσικὴν εὐφυΐαν ὤξυνεν ἡ περίοδος τῆς πικρίας τὴν ὁποίαν ἐπέρασεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρωτεύουσαν. Ὀλίγοι πράγματι ἄνθρωποι ἐγνώρισαν τὸ ἠθικὸν μαρυλίον τὸ ὁποῖον ὑπέφερεν ὁ Θεσσαλὸς πολιτικὸς ἐκπρόσωπῶν τὴν Ἐθνικὴν Ἀμυναν. Ἦτο ἡ περίοδος καθ' ἣν ὁ τέως Βασιλεὺς ἐκαλλιέργει τρυφερωτάτας μεταξὺ τῆς Ρώμης σχέσεις, προβαίνων εἰς πᾶσαν ἀπέναντι αὐτῆς ὑποχώρησιν ἐν τῷ Ἠπειρωτικῷ ζητήματι, ἤρκει μόνον ἡ Κονσούλτα νὰ καταπολεμήσῃ τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐπαναστατικὴν Κυβέρνησιν.

Καὶ ἡ Κονσούλτα ἀληθῶς τὸ κατεπολέμησεν. Δὲν ὑπῆρξε ἀπεύνοια τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ὑπεστη ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς. Παρὰ τὰ φιλικὰ ἐν Ρώμῃ διαβήματα τῶν Κυβερνήσεων τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, αἵτινες ἐδέχοντο μετ' ἐξαιρετικῆς θερμότητος τοὺς ἀντιπροσώπους ἧς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως κ. κ. Ρωμάνον καὶ Γενναδίου, ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὑπῆρξεν ἀδιοιώπητος. Δὲν ἠνέσεν νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν σχέσιν μὲ τὸ Κίνημα. Βεβαίως ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Μπωζέλλι εἶχε σιγᾷς κατὰ τὸ ὅσον εὕρισκεν, ὅτι ἡ ἀμείλικτος ἀνείδεασις τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν συνεργάτου του κ. Σοννίνο ἦτο ὑπερβολική, τὴν γνώμην δὲ ταύτην, ἣν ὁποίαν ἀνεπιφυλάκτως ὑπεστήριζον ἐν πᾶσι τὰ κοινωνικὰ τῆς Ρώμης κέντρα οἱ Ἄγγλοι ἀνταποκρίται, οἵ ἵνες ἀσκοῦν ἐπὶ σημαντικὴν ἐπιρροὴν, τὴν συμπεριφορὰν καὶ ἐπιφανεῖς Ἰταλοί. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σοννίνο ἦτο ἄκαμπτος.

Τὴν ἐχθροπάθειαν ταύτην ἐπέδειξε πανταχοῦ ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἡ ἐν Ρώμῃ Βασιλικὴ πρεσβεία, ἧς ὁ γραμματεὺς Σιμόπουλος ἐ[illegible] κατὰ [illegible] καὶ ἐντολὴν τῶν προϊσταμένων του, κέντρον χυδαῖον κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης μηχανορραφιῶν. Οὗ ὡ πολλὰ μέν τῆς Ἑλλὴν. ἐν Ρώμῃ κοινωνίας, ὡς ἔλεγε σ[illegible] καὶ ἐν Παρισίοις μὲ τὸν οἶκον τῆς πρώην ἐκεῖ πρεσβείρας κ. Δεληγιάννη, ὁπόθεν οἱ ἀντιβενιζελικοὶ πράκτορες τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ἠκτινοβόλοιν εἰς ὁλόκληρον τὴν Γαλλικὴν πρωτεύουσαν, εἶχον μεταβληθῆ εἰς συστηματικοὺς ἐν Ρώμῃ συκοφάντας τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ ἔργου του, εἰς αὐτοὺς δ' ὀφείλεται ἀναμφιβήτητος ἡ αὔξησις τῆς καθ' αὐτοῦ καταφορᾶς. Καὶ ἡ συστηματικὴ αὕτη ὑπονόμευσις εἶχε φθάσῃ εἰς σημεῖον τοιοῦτον, ὥστε μίαν ἡμέραν πε[illegible] μόνος τῆς ἐξῆς σκηνῆς, εἰς τὸ Hotel Regina, ἔνθα ἔμενεν ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς.

Εἶδον τὸν τελευταῖον οὗτον ἀπευθύνοντα σκληρὰς μορφὰς εἰς νεαρὸν κύριον, ὅστις ἔμαθα ὅτι ἦτο σπουδαστὴς ἐκ τῆς ὑποδοῦλου Ἑλλάδος. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ὡμίλει [illegible] ἀ συνήθους δ' αὐτὸν δριμύτητος. Ὁ σπουδαστὴς, τεταραγμένος, κάτωχρος, ὡμίλει μετ' αὐθαδείας κατ' ἀρχάς. Ἀλλ' αἰφνιδίως συνεκτήθη καὶ ἀνελύθη εἰς λυγμούς.

Τί εἶχε συμβῇ;

Ὁ νεαρὸς κύριος εἶχε προσληφθῆ εἰς κάποιαν ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Ἀλεξανδρῆ, ἀν δὲν ἀπαιώμοι διὰ τὰς μεταφράσεις ἐκ τῆς Ἰταλικῆς. Ἐξαφνα ὁ κ. Ἀλεξανδρῆ. ἐμαθεν ὅτι ὁ νεαρὸς συνεργάτης του ἦτο ὄργανον τοῦ κ. Σιμοπούλου καὶ ὅτι εἶχε τοποθετηθῆ παρ' αὐτῷ ὅπως τὸν κατασκοπεύῃ καὶ τὸν παρακολουθῇ. Ἐνεεῦθεν ἡ συγκίνησις τοῦ νεαροῦ σπουδαστοῦ, ὅστις ὑπεσχέθη κλαίων ὅτι θὰ ὑπηρέτει πιστῶς, διότι ἡ συνείδησίς του ἐξηγέρετο κατὰ τοιούτων μεθόδων.

Τὸ πικρότερον πονήριον, τὸ ὁποῖον ἔπραξεν ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς, ἦτο τὸ τῆς διαψεύσεως τῆς μετὰ τοῦ κ. Σοννίνο συνεντεύξεώς του. Ἤμουν τότε εἰς Ρώμην ἀκόμη, ἐπιστρέφων ἐκ Βερολίνου—Ἐλβετίας ἀκριβῶς. Ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν Κυβέρνησίν του, ὅτι ἐγίνετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ. Μπωζέλλι ὅτι δόμως προηγουμένως τῷ ἐδήλωσεν, ὅτι δέχεται οὐχὶ τὸν ἀν[illegible] τῆ Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνα πολιτευόμενον. Κατὰ στρέβλωσιν οὐχὶ ἀσυνήθη, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δεδόθη διὰ τὸν κ. Ἀλεξανδρῆς ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Ἰταλὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. Κάποιον τηλεγραφικὸν Πρακτορεῖον τὸ ἐτηλεγράφησε. Φαίνεται ὅτι, ὅταν ἡ εἴδησις ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔπεσεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅπερ εἶχεν ὑπουργὸν τὸν δημόσιον τοῦτον κ. Ζαλοκώστιαν, ὡς μύδρος ἀληθής. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐμαίνετο ἄλλη θύελλα. Ὁ Βασιλεὺς, ὅστις εἶχεν ὑποκύψῃ εἰς πᾶσαν ἀξίωσιν τῆς Ἰταλίας, μόνον ὅπως ἔχῃ ἐν αὐτῇ ἔρεισμα διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ θρόνου του καὶ εἰς τὴν κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἀντίδρασίν του, ἐνόμισεν ὅτι ἐπροδόθη, ὑβρίζεν, ἀνεπιφυλάκτως, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐβρόντα, ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν Ἰταλὸν πρεσβευτήν. Ὁ κ. Μπεσάρι ἐτηλεγράφησεν. Ἡ ἀπάντησις ἐλευκόρινζε τὰ πράγματα.

Ὁ κ. Ἀλεξανδρῆς δὲν εἶχεν ἰδῇ τὸν κ. Σοννίνο, ἀφοῦ, ὡς ἐτηλεγραφήσαμεν, ἐπεσκέφθη μόνον τὸν κ. Μπωζέλλι καὶ τοῦτον ΑΝΕΠΙΣΗΜΩΣ, ΙΔΙΩΤΙΚΩΣ. Ἡ Κονσούλτα ἐπωφελήθη τῆς προδήλου ταύτης συγχύσεως τῶν ὀνομάτων ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τὸν κ. Μπεσάρι αἰματαιρῶς ὑβριστικὴν διάψευσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλεγεν ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως οὐδέποτε ἔγινε δεκτὸς παρ' αὐτῆς, καὶ ὅτι ἀτὸ πολλοῦ εἶχον δοθῇ διαταγαὶ ὅπως οἱ ὑπάλληλοί της ἀποφεύγωσι καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐκπροσωπούντων τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ κίνημα. Τὴν διάψευσιν ἐδημοσίευσεν ὁ Βασιλικὸς Τύπος μὲ τὰ μεγαλύτερα μαῦρα στοιχεῖα του, συνοδεύων αὐτὴν μὲ ἄρθρον ὑβριστικότατα κατὰ τοῦ Κινήματος. Ὁ κ. Ζαλοκώστας ἔτριβε τὰς χεῖρός του. Ἔλεγεν εἰς τὸν ἐμπιστόν του ὑπάλληλον τοῦ ὑπουργείου του, ΟΤΙ ΤΟΥΤΟ ΥΠΗΡΞΕΝ Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ!

Εἰς τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα κατηνωλίσκετο ἡ Βασιλικὴ Ἑλλάς! Ὅτι ἀφορᾷ τὸν κ. Ἀλεξανδρῆ, ὡρίμασεν εἰς καλὴν σχολὴν, τὴν σχολὴν τῆς ἔξοδος, τῆς πικρίας καὶ τῆς πάνης, ἡμῖς εἶνε ἡ καλλίστη πασῶν, δύναται δὲ νὰ προσφέρῃ ἐξαιρέτους σήμερον ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλβετίαν εἰς τὴν ὁποίαν διεξάγονται σημαντικῶ ταται διεθνεῖς, καὶ Ἀνατολικαὶ ἰδίως, ζυμώσεις, περὶ τῶν ὁποίων θὰ γράψω διὰ μακρῶν εἰς τὴν προσεχῆ μου ἐπιστολήν.

Διατελῶ ὑμέτερος

Α. Α.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Ἐφορία τοῦ Νοσοκομείου Μυτιλήνης διακηρύττει ὅτι τίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν ἐλαιοκτημάτων τοῦ Νοσοκομείου τῶν κειμένων εἰς τὰ χωρία Κάτω—Τρίτος καὶ Ἱππειος.

Τὰ κτήματα διηρέθησαν εἰς 29 τμήματα μὲ ἰσόρροπα πλειοδοτήρια, οἱ δὲ πλειοδοτοῦντες δύνανται νὰ πλειοδοτήσωσι κατὰ βούλησιν δι' ἓν ἕκαστον χωριστά.

Πᾶς πλειοδοτῶν ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν.

Αἱ προσφοραὶ γίνονται εἰς λαγήνια ἐλαίου κιτρίνου χρώματος ἐφετεινῆς ἐσοδείας.

Ἡ ὁριστικὴ κατακύρωσις θέλει γίνῃ τὴν 22 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ἀκριβῶς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ Μετόχιον Κάτω—Τρίτους ἐνώπιον τῆς Ἐφορείας τοῦ Νοσοκομείου καὶ τῷ ἐγκρίσει αὐτῆς.

Τὸ κηρύκειον εἰς βάρος τοῦ ἐνοικιαστοῦ τὰ δὲ Συμβολαιογραφικὰ ἐλήξε ἡμερίας.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1917

4—8 Ἐκ τοῦ Γραφ. τῆς Ἐφορείας

ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟΝ «ΚΗΡΥΚΑ»

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
Κ. ΨΑΡΕΛΗ
ΕΝ ΜΙΤΥΛΗΝΗ
Κεντρικὴ Ἀγορὰ κάτωθεν Ἐκκλησίας Αγ. Θεράποντος
ἔναντι ΛΕΣΧΗΣ «ΠΡΟΔΟΥ»
Τελειότατον ἐργοστάσιον οἰνοπνευματοποιίας. Ποτὰ καὶ ἠδύποτα ἀγνὰ καὶ ἀνόθευτα, εὔγευστα, ἀπηλλαγμένα οἱαδήποτε ξένης καὶ ἐπιβλαβοῦς οὐσίας, εἰς φιάλας καὶ βαρέλια. Κατασκευάζονται ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν φημισμένων σταφυλῶν Καλλονῆς καὶ Ἐρεσσοῦ, διὰ διπλῆς ἀποστάξεως καὶ δι' ἀμβύκων τελειοτάτου συστήματος.
Μεγάλη παρακατοθήκη Κονιάκ, Μαστίχας, Γσιπούρου, Τσίπες, Ολγας κλπ.
Γιατὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ

Μιχ. Ν. Τζουγᾶς
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ & ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ
ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΜΕΤΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ
Οἰκία ΚΟΥΡΤΖΗ — Ὧραι 9-12 καὶ 3-6 35—40

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
LIMITED
ΣΥΣΤΑΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839—ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ:
Λονδῖνον, 25 Abchurch Lane, E. C. *Ἀθήνας, Κέρκυραν, Ὑδραν, Κεφαλληνίαν, Ζάκυνθον, Πειραιᾶ, Τρίπολιν, Ναύπλιον, Θήκην, Χῖον, Μιτυλήνην, Σύρον, Ἡράκλειον καὶ Ἀλεξάνδρειαν.*
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ:
Ἐν Αἰγύπτῳ, ἀνταποκριτὰς εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Ἑλλάδος.
Ἐνεργεῖ πᾶσας τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ
Εἰς δραχμὰς
2 ο/ο ἐτησίως διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς ἀ.ζήτησιν μέχρι δρ. 100,000
1)2 ο/ο » » » » » » δι' ἄνω των 100,000
2 1)2 ο/ο » » » » μετὰ 6 μῆνας μέχρις 1 ἔτους
3 ο/ο » » » » » 1 ἔτος » 2 ἐτῶν
4 ο/ο » » » » » 2 ἔτη » 4 »
4 1)2 ο/ο » » » » » 4 »
Εἰς chèques ἐπὶ Λονδίνου
3 1)2 ο/ο διὰ καταθέσεις ἀποδοτέας εἰς ἀ.ζήτησιν ἄνευ ὁρίου ποσοῦ
ὁμοίως » » » ἐπὶ προθεσμίᾳ μέχρι 2 ἐτῶν
4 ο/ο » » » μετὰ 2 ἔτη μέχρι 4 ἐτῶν
4 1)2 ο/ο » » » » 4 » καὶ ἀνάκεινα